

نگاه

از قطع شدن برق صنایع جلوگیری کنید

با فرار سیدین فصل تابستان و کمبود انرژی برق در کشور، دولت و وزارت نیرو مصرف برق کارخانجات تولید سیمان را با محدودیت همراه کرده‌اند. مسئولان صنعت سیمان و وزارتخانه‌های نیرو و صمت باید گرد هم جمع شوند و با اتخاذ تدابیر مشترک این مشکل را حل کنند. در سال گذشته چنین هماهنگی‌ای پدید آمد. امسال هم نیاز به این امر حس می‌شود.

با توجه به اینکه صنعت سیمان یکی از صنایع مادر و پیشرو در کشور است و کمبود تولید می‌تواند تبعاتی را به دنبال داشته باشد، نباید اجازه داد که تولید متوقف شود. در حال حاضر کارخانجات تولید سیمان، به کشورهای منطقه صادرات انجام می‌دهند و این مسئله برای کشور ارزیابی مناسبی را به همراه دارد. طبعاً اگر خللی در تولید ایجاد شود، بحث صادرات نیز با مشکل روبه‌رو خواهد شد. وزارت نیرو باید تمهیداتی را ببیند؛ مثلاً به برق صنایع تأمین شود تا با توجه به نام‌گذاری سال از سوی رهبر معظم انقلاب، شاهد رونق گرفتن و رشد تولید در کشور باشیم. نتیجه این مسئله افزایش اشتغال در کشور خواهد بود. همچنین به دلیل اینکه سیمان یک صنعت صادرات‌محور است، قدر مسلم اشتغالی که به وسیله این صنعت رقم می‌خورد، با ارزش افزوده بسیار زیادی برای کشور همراه خواهد شد. از سوی دیگر باید مانند سال گذشته با برنامه‌ریزی‌های مؤثر، برق بخش خانگی نیز قطع نشود. این کار نیاز به برنامه‌ریزی و همدلی از سوی تولیدکنندگان و مسئولان دولتی دارد، تا با یک تدبیر مناسب این موضوع حل و فصل شود و جریان تولید سیمان در کشور همچنان با قدرت ادامه پیدا کند.

علاوه بر بحث تأمین انرژی، این روزها شرکت‌های تولید سیمان، با افزایش ۳۰ درصدی هزینه‌های حمل‌ونقل مواجه شده‌اند. این مسئله بخصوص بر روی صادرات تأثیرگذار است و باید این موضوع مورد توجه قرار گیرد تا شرکت‌ها از این بابت منتظر نشوند. افزایش هزینه‌ها تأثیر مستقیمی بر روی هزینه تمام‌شده سیمان صادراتی خواهد داشت و قیمت ما را در قیاس با رقبای منطقه‌ای افزایش می‌دهد. همین امر می‌تواند با تبعات زیادی برای بازارهای صادراتی کشورمان در حوزه سیمان همراه باشد. در حال حاضر چند هلدینگ بزرگ در صنعت سیمان حضور دارند، اما با توجه به مشکلاتی که در صنعت وجود دارد، این هلدینگ‌ها چندان رغب به گسترش فعالیت‌های خود نیستند و این بسیار زیان‌بار است. با توجه به فرصت‌هایی داخل و خارج از کشور، تولید سیمان می‌تواند با افزایش همراه شود، اما این کار نیاز به سرمایه‌گذاری دارد که باید توسط هلدینگ‌های سیمانی انجام شود.

به دلیل مشکلات تأمین انرژی در حوزه برق و گاز، تولید کارخانجات فعلی هم با معضل روبه‌رو است، چه برسد به اینکه بخواهیم کارخانه جدیدی احداث کنیم. بنابراین باید مشکلات حوزه سیمان بخصوص در بحث تأمین انرژی حل شود تا انگیزه برای سرمایه‌گذاری بیشتر ایجاد شود. تقسیم سود بالای ۹۰ درصد در مجامع شرکت‌های سیمانی از دیگر مسائلی است که باید در مورد آن تجدیدنظر شود، زیرا بیش از ۹۰ درصد سودی که باید داخل شرکت انباشته شود و صرف نوسازی و بازسازی کارخانه شود، سالانه به صورت نقدی بین سهامداران توزیع می‌شود. با این کار، نقدینگی و سرمایه در گردش از شرکت‌ها بیرون می‌رود. بنابراین اگر این مسئله مرتفع شود و حداقل ۷۰ درصد سود شرکت‌ها، نقدی توزیع شود و ۳۰ درصد بقیه صرف نوسازی خطوط تولید شود، مسلماً می‌توان شاهد افزایش تولید سیمان در کشور بود.

اقتصاد

مدیر عامل شرکت سیمان غرب در گفت‌وگو با «آتی‌نو» تشریح کرد

تبعات قطع گاز صنعت سیمان در تابستان

بر تأمین نیاز داخل، بحث صادرات نیز به‌طور جد در دستور کار آن هاست. در این شرایط هلدینگ سیمان تأمین «سینا» (یکی از هلدینگ‌های زیرمجموعه شستا) که بسیاری از شرکت‌های تولید سیمان زیرمجموعه آن هستند، با مشکل روبه‌رو می‌شود. با توجه به اینکه بخشی از درآمدهای سازمان تأمین اجتماعی از طریق شرکت‌های تحت مالکیت شستا تأمین می‌شود، این قطعی برق کارخانه‌ها، با تبعاتی همراه خواهد بود. در همین زمینه «مسعود جلیلیان»، مدیر عامل و نایب رئیس هیأت مدیره سیمان غرب، از زیرمجموعه‌های هلدینگ شستا در گفت‌وگو با «آتی‌نو» مشکلاتی را که در این رابطه برای کارخانجات سیمانی ایجاد می‌شود، تشریح کرده است.

آنجاروی قیمت پایه فروش می‌رود؟

بله، در حال حاضر به دلیل اینکه ساخت‌وساز کمتر است، تولید سیمان کشور نسبت به مصرف، بیشتر است.

یعنی عرضه بیشتر است؟

بله، اما بیشتر کارخانه‌ها در چیلنج قیمت می‌خورند و خیلی بعید است که قیمت رقابتی شکل بگیرد. چون عملاً عرضه بیشتر از تقاضاست.

برخی از فعالان صنعت سیمان معتقدند که انجمن سیمان باید با وزارت نیرو و وزارت صمت به یک راه‌حلی برسند؛ مثلاً کارخانه‌ها حتی در شیفت شب، از ۱۲ تا ۶ صبح بتوانند فعالیت کنند. شما به عنوان یک فعال صنعت سیمان و مدیر کارخانه، آیا این امر را شدنی می‌دانید؟

توجه به اینکه در شب مصرف عمومی برق کمتر است (من به عنوان فردی که سابقه مدیریت کارخانه دارم و در عین حال کار فنی هم کرده‌ام) می‌گویم در بخش کوره چنین مسئله‌ای عملاً مقدور نیست، چون کوره با حرارت سروکار دارد و باید پیوسته کار کند. ایراد دیگر این است که قطعاً هزینه برای کارخانه‌ها بالا می‌رود بخصوص اگر بخواهند هر روز کوره را خاموش کنند. به بیان دیگر کوره چیزی نیست که صبح خاموش‌اش کنی و شب روشن. به‌خاطر نسوختهایی که داخل کوره است، حدود سه چهار ساعت زمان لازم است تا گرم شود. در واقع ۱۲ ساعت طول می‌کشد که کوره گرم شود و به مرحله تولید برسد.

با وجود این شرایط برای نیمه دوم سال برنامه صادراتی دارید؟

در حال حاضر بله، ما توقف نداریم. یعنی عرضه را کمتر کردیم. الان با توجه به اینکه این مشکل در سیمان غرب پیش آمده، میزان صادرات را کم کردیم. به‌طوری که اگر روزی ۱۵۰۰ تن صادرات داشتیم، الان به روزی ۳۰۰ تا نهایتاً ۷۰۰ تن تبدیل شده است. اما اگر این‌طور پیش برود، کم‌کم مجبوریم این مقدار را هم قطع کنیم. از سوی دیگر قطع صادرات مشکلاتی را به وجود می‌آورد. چون مشتری مجبور است محصول را با قیمت بالاتر و از کشور دیگر بخرد. در این صورت اعتماد مشتریانی که سال‌هاست سیمان تولید ایران را مصرف می‌کنند، از میان خواهد رفت.

به غیر از بحث برق و تأمین انرژی، در صادرات سیمان با چه مسائلی روبه‌رو هستید؟

موضوع دیگر هم که در بحث صادرات، قیمت‌های حمل است که ۳۰ درصد افزایش پیدا کرده، به‌رغم اینکه هنوز کوچک‌ترین افزایشی برای قیمت سیمان

این روند برای صادرات چه تبعاتی دارد؟

وزارت صمت باید به این مسئله توجه کند که با این شرایط صدای مشتری خارجی بلند می‌شود. با وضعی که برای تولید سیمان در کشور به وجود می‌آورند، آن‌ها روی شرکت‌های سیمانی ایران حساب نمی‌کنند. این اشکالی است که در

قطع صادرات مشکلاتی را به وجود می‌آورد. چون مشتری مجبور است محصول را با قیمت بالاتر و از کشور دیگر بخرد. در این صورت اعتماد مشتریانی که سال‌هاست سیمان تولید ایران را مصرف می‌کنند، از میان خواهد رفت

داده نشده است. این در حالی است که از ابتدای سال تاکنون همه کالاها و خدمات به جز سیمان گران شده‌اند.

مگر محصولات سیمان غرب در بورس کالا عرضه نمی‌شود؟

بله، نه تنها سیمان غرب، بلکه همه شرکت‌ها محصولاتشان را در بورس کالا عرضه می‌کنند.

تابستان چند سال گذشته پیش آمده و الان هم دوباره تکرار سال‌های گذشته بخصوص سال پیش است. پارسل گفته بودند حداقل تا ۳۰ درصد برق می‌دهیم، اما الان گفته‌اند ۱۰ درصد! یعنی سال به سال این وضعیت بدتر می‌شود. ۱۰ درصد یعنی عملاً در حد یک روشنایی کولرگازی؛ با چراغی که روشن شود.

نامه اخیر وزارت نیرو در مورد قطع برق سیمانی‌ها به صورت پلکانی در فصل تابستان چه مشکلاتی را برای صنعت سیمان به وجود می‌آورد و راهکارهای شما برای عدم قطع تولید در این فصل چیست؟

در چند سال اخیر این یک درد همیشگی برای بخش تولید از جمله تمام تولیدکننده‌های سیمان است. در این فصل، یعنی از پایان خرداد ماه تا ۱۵ شهریور ماه که عملاً فصل ساخت‌وساز است و مصرف سیمان در بازار افزایش پیدا می‌کند و پروژه‌های عمرانی رونق می‌گیرند، همه دچار مشکل می‌شوند. ما به عنوان یک تولیدکننده عملاً در این سه ماه که در نامه آمده، تا ۹۰ درصد محدودیت برق داریم که در این صورت خطوط تولید ما باید با ۱۰ درصد ظرفیت کار کنند. یعنی عملاً می‌توان گفت قطعی کامل، اما بعضی کارخانه‌ها مثل سیمان غرب از فرصتی که در گذشته برای خود ایجاد کرده بهره می‌برد. با توجه به زمان تأسیس این کارخانه که قدمت بسیاری دارد، ما نیروگاه خودمان را داریم و در حد پنج مگاوات برق از دو نیروگاهی که می‌توان گفت بالای ۴۰ سال است از رده خارج شده، برق می‌گیریم. سال گذشته سعی کردیم این نیروگاه‌ها را بازسازی کنیم، یعنی عملاً ما توانستیم پنج مگاوات برق را در داخل تولید کنیم، اما برای تولید برق نیز محدودیت‌هایی داریم. اگر از طرف شرکت بخش فراورده‌های نفتی گازوبیل در اختیار ما بگذارند، می‌توانیم نیاز خود را از این دو نیروگاه برطرف کنیم.

در سال گذشته تولید شما در فصل تابستان چگونه بود؟

سال گذشته هم محدودیت‌هایی داشتیم، اما خدا را شکر با همکاری‌های لازم توانستیم تولید نصفه‌ونیمه‌ای داشته باشیم. در بخش صنعت، مدیریت دپارتمان‌ها را انجام دادیم و توانستیم بازار سیمان استان کرمانشاه را پوشش دهیم، اما توانستیم تعهد به مشتری خارجی را انجام دهیم. ما با تلاش تعهداتی ایجاد کرده بودیم، اما آن زمان به این خاطر که با محدودیت روبه‌رو بودیم، صادرات دچار مشکل شد.

گزارش

طی چند سال اخیر عرضه اولیه سهام شرکت‌های اقتصادی و صنعتی در بورس شتاب گرفته که نقطه اوج آن را می‌توان عرضه عمومی سهام شرکت سرمایه‌گذاری تأمین اجتماعی «شستا» عنوان کرد. با توجه به این مسئله زیرمجموعه‌های شستا طی این سال‌ها به مرور وارد بورس شده‌اند و قرار است شرکت‌های دیگر نیز به این مجموعه بپیوندند. در حال حاضر شرکت‌هایی همچون آنتی‌بیوتیک‌سازی ایران، توفیق دارو، سرمایه‌گذاری صنایع عمومی تأمین، رابنل، سرمایه‌گذاری صنایع لاستیک، حریر خوزستان و هلدینگ سلولزی در صف عرضه اولیه سهام در بورس تهران و فرابورس ایران قرار دارند.

با عرضه اولیه سهام شرکت‌های زیرمجموعه سرمایه‌گذاری تأمین اجتماعی امکان جذب سرمایه فراهم می‌شود. در واقع با ورود سهام این بنگاه‌ها به بورس، شرکت‌های زیرمجموعه شستا می‌توانند سرمایه لازم برای توسعه و سرمایه‌گذاری در پروژه‌ها و فعالیت‌های خود را تأمین کنند. از سوی دیگر، حضور در بازار سهام منجر به افزایش شفافیت و قابلیت دسترسی به اطلاعات شرکت‌ها خواهد شد. این شرکت‌ها با عرضه سهام در بورس، ملزم به رعایت قوانین و مقررات بازار سرمایه و ارائه اطلاعات منظم و دقیق به سهامداران و عموم مردم می‌شوند. ورود به بازار بورس و عرضه سهام باعث افزایش شهرت و اعتبار شرکت‌های زیرمجموعه شستا می‌شود. از سوی دیگر نشان‌دهنده رعایت اصول حسابرسی و شفافیت است که اعتماد سرمایه‌گذاران و همچنین مشتریان و همکاران تجاری را برای شرکت به همراه می‌آورد. این امر می‌تواند باعث افزایش ارزش سهام شرکت‌های شستا

و ورود سرمایه‌گذاران جدید و افزایش تقاضا در بازار و در نهایت باعث رشد ارزش بنگاه‌ها شود. حضور در این عرصه به شرکت‌ها این امکان را می‌دهد تا به منابع مالی بیشتری دسترسی پیدا کنند. این منابع مالی می‌تواند شامل استفاده از تسهیلات بانکی، سرمایه‌گذاری‌های حقیقی و حقوقی، منابع صندوق‌های سرمایه‌گذاری و یا صندوق‌های سرمایه‌گذاری عمومی باشد. این منابع مالی به شرکت‌ها امکان می‌دهد تا برنامه‌های توسعه و سرمایه‌گذاری خود را بهبود بخشند.

با ورود به بورس، شرکت‌ها امکان دسترسی به ابزارهای متنوع تأمین مالی بازار سرمایه را پیدا می‌کنند. موضوعی که به آن‌ها اجازه می‌دهد تا از طریق انتشار اوراق قرضه

دسترسی به سرمایه‌گذاران بزرگ و معتبر، ارتباط با افراد خبره و حرفه‌ای در بخش‌های مالی و حقوقی، امکان گسترش فروش و بازاریابی و تبلیغات و ارتباطات بهتر در بازار را نام برد.

تغییر مدل تأمین مالی از بانک به بازار سرمایه

در چنین شرایطی می‌توان گفت، با ورود شرکت‌های شستا به بازار سهام، نقدینگی بسیار مناسبی وارد این هلدینگ می‌شود که راه را برای سرمایه‌گذاری‌های بیشتر باز می‌کند. به دلیل اینکه به صورت سنتی تأمین مالی تمام شرکت‌ها و بنگاه‌ها از طریق بانک بود، با ورود آن‌ها به بازار سرمایه علاوه بر اینکه از عرضه اولیه سهام نقدینگی مناسبی وارد شرکت می‌شود، با توجه به ابزارهای تأمین مالی نوینی که در بورس وجود دارد، می‌توانند از این راهکار هم استفاده کنند.

به دلیل بانک‌محور بودن نظام تأمین مالی در ایران، بخش عمده‌ای از تأمین تقاضای پولی از سوی بنگاه‌ها به صورت اخذ وام از شبکه بانکی است. با توجه به کمتر بودن نرخ‌های سود از نرخ تورم، تقاضای زیادی برای دریافت تسهیلات به وجود می‌آید. در نتیجه با توجه به صف زیاد متقاضیان تسهیلات و کمبود و ناتوانی بانک‌ها در پاسخگویی به همه نیازها، گسترش راهکارهای غیرپولی یک ضرورت برای اقتصاد است.

در بازار بدهی بورس، به منظور تأمین مالی شرکت‌های بورسی و فرابورسی، انواع اوراق صکوک شامل اوراق مشارکت، اجاره، مراجه، منفعت، خرید دین، صکوک رهنی و گواهی اعتبار مولد (گام) عرضه می‌شود که به واسطه آن شرکت‌های بازار سرمایه می‌توانند با سهولت و در درستی اقدام به تأمین مالی کنند.